

RONDON DE DOPER

GELOVEN DOEN WE SAMEN!

19 september – 30 oktober 2026

PAROCHIE SINT JAN DE DOPER

Dorpsstraat 516

1723 HG Noord-Scharwoude

0226-312423

*Tel je zegeningen
tel ze elke dag
tel ze één voor één
en van klein tot groot
tel iedere zegen
die je ontvangen mag
en vergeet er geen!*

*Wees zo tevreden
met wat je hebt
en vergeet nooit
voor al deze dingen
God te bedanken
in je gebeden*

VAN DE REDACTIE

nr. 7 jaargang 47

De tijd vliegt! Hoe vaak zeggen we dit niet, en inderdaad we zijn alweer aan de 9^e maand van het jaar begonnen. De dagen worden korter en al het verenigingsleven is weer begonnen. Ook in de parochie is er weer veel te beleven. In het bijzonder het parochiefeest op zaterdag 26 september voor iedereen. U leest het in deze RDD.

Inleveren kopie voor de volgende Rondom de Doper (31 oktober – 11 december) vóór 19 oktober aanstaande. Nr 8 wordt bezorgd tussen 28 – 29 oktober. Kopie naar petra.reus@sintjandedoper.nl

4	Pastoor aan het woord
7	Even bijpraten
8	Uitnodiging parochiefeest
9	Dankwoord emeritus pastoor Jan van der Stok
12	800 jaar Franciscus van Assisi
13	Nieuws vanuit de parochie
20	Nieuws van buiten de parochie
24	Vivaldi's gloria in onze Sint Jan de Doper
25	Heiligen van de komende tijd
35	In memoriam
36	Vieringen overzicht
41	Misintenties
44	Opgaveformulier misintenties

Pastoor Bruno Sestito pastoorbruno@sintjandedoper.nl

Parochiesecretariaat dins-, donder- en vrijdagmorgen open van 9.00 tot 12.00 uur secretariaat@sintjandedoper.nl
bankrekening parochie NL 95 RABO 034.66.00.200

Kloosterhof beheer iedere morgen aanwezig van 9.30 tot 12.00 uur
tel. 06-38664309, infokloosterhof@sintjandedoper.nl

Parochiecoördinator

Petra Reus, tel. 06-22021748, petra.reus@sintjandedoper.nl

R.K. kerkhof beheerder dhr. D. Bruijn, tel. 341244,
kerkhof@sintjandedoper.nl

Bezoekgroep en Hart voor Ouderen Ria Vlaar, tel. 755346.

Uitvaartverzorgster van uitvaartvereniging St. Barbara Langedijk
Mw. L. Rezelman, tel. 06-53427129

Rouwondersteuning Mw. M. Beers, tel. 06-52212676

PCI secretariaat@sintjandedoper.nl

Rondom de Doper per jaar; € 16,00

bankrekening abonnement RDD: NL 14 RABO 0156 4674 96

PASTOOR BRUNO AAN HET WOORD

Beste parochianen,

Tussen mijn terugkomst van retraite in Italië en de bedevaart naar Lourdes probeer ik dit artikel met de hulp van de Heilige Geest te schrijven.

Na mijn terugkomst van mijn zomervakantie ben ik vol dankbaarheid het leven van onze parochie weer binnengekomen, wetende dat de Ziekendag, twee huwelijken, onze parochiebedevaart naar Heiloo, een aantal afspraken, bezoeken aan zieke parochianen, de voorbereiding op de vieringen, en nog veel meer, op mij lagen te wachten. Helaas gebeurde het plotseling dat

twee van onze parochianen overleden, en intussen kwam er ook nog een aanvraag voor een doop.

Het was zo bijzonder dat ik net voor mijn vertrek naar Italië in vijf dagen nog achter elkaar vijf verschillende vieringen mocht beleven: een huwelijksjubileum, twee huwelijken, een doop en de uitvaart onze Ans Popall. Moe, maar ook vol dankbaarheid ben ik daarna op retraite gegaan.

Ik kan niet anders zeggen dan hoe groot mijn dankbaarheid is, vooral voor de samenwerking met de vrijwilligers en parochianen, waardoor alle activiteiten

in onze parochie goed zijn verlopen. Dat geeft mij de kracht en het enthousiasme om met volle moed door te gaan als 'herder' van onze parochie; van deze 'kudde' die God mij heeft toevertrouwd.

Ik ervaar de verbondenheid en betrokkenheid met jullie vooral wanneer ik bij een uitvaart in onze kerk mag voorgaan. Het gaat dan niet alleen om het voorgaan tijdens een viering, maar vooral om het bewustzijn dat ook ik eens afscheid zal moeten nemen van een

dierbare met wie ik in de elf jaar dat ik hier ben een familiale band heb opgebouwd.

God heeft jullie als 'geestelijke kinderen' aan mij toevertrouwd. Het is aan mij om deze opdracht die God mij heeft toevertrouwd, met verantwoordelijkheid en vreugde uit te dragen. Dat probeer ik dagelijks met de hulp van Onze Lieve Heer te doen door het gebed en zeker ook door de goede samenwerking met jullie allen.

Dit is de reden waarom ik 'bijna' altijd dankbaar ben voor alles. Tegelijk verklaart dit ook waarom ik emotioneel geraakt word op het moment dat wij afscheid moeten nemen van een van onze dierbaren.

Het doet mij pijn wanneer ik hoor dat één van onze parochianen die wij als parochie regelmatig hebben bezocht of nog bezoeken, is overleden en niet uit de kerk wordt begraven of gecremeerd. Het is niet zo dat ik mij daardoor buitengesloten voel, maar ik denk dan altijd aan het geloof van deze dierbare, aan de mooie gesprekken die wij hebben gevoerd en ook aan de gelegenheid die ons wordt ontnomen om deze dierbare broeder of zuster van ons in Jezus

Christus, in dankbaarheid en broederlijke liefde, terug toe te vertrouwen in de handen van God onze Vader.

Maar helaas gaat niet alles volgens onze eigen wensen. Daarom is het gebed een groot wapen om tegen de wanhoop te strijden, om in God te blijven geloven en op de goedheid van de mens te blijven vertrouwen.

Daarom vind ik het altijd goed om af en toe op retraite te gaan: om de batterijen weer op te laden en om in de 'juiste' stemming te blijven om verder te gaan.

Ieder jaar wordt in Italië, in de buurt van Loreto, een retraite gehouden voor de teams van de 'Redemptoris Mater-seminaries'. Het is een gelegenheid om bij elkaar te komen, onze ervaringen uit te wisselen, van elkaar te horen hoe de situatie van de Kerk wereldwijd is en ieder jaar bepaalde thema's met elkaar te bespreken.

Het is zeker een verrijkende ervaring, en ik ben dankbaar dat ik als geestelijke vader van het seminarie van Nieuwe Niedorp hieraan mag deelnemen.

Op een middag ben ik bij het heiligdom van onze Moeder de Maagd Maria in Loreto geweest, waar volgens de traditie het huis van Maria zich bevindt. Het Heilige Huis werd toen in Israël bedreigd door de Turken. In 1291 werd het Heilige Huis door de familie 'degli Angeli (van de Engelen)' vanuit Nazareth naar Loreto gebracht. Dit is ook het huis waarin Jezus is opgegroeid. Daar heb ik ook voor jullie gebeden en een Heilige Mis voor onze parochie laten opdragen.

Op zondag 6 september ben ik in Rome geweest voor het 25e huwelijksjubileum van degenen die mij 27 jaar geleden weer naar de kerk teruggebracht hebben. Als ik hier vandaag ben, 'moet' ik hen daarvoor mijn dank uitspreken.

Vrijdag, vóór ons vertrek naar Lourdes, hebben wij afscheid moeten nemen van onze oudste parochiaan, Bep Zijp-van

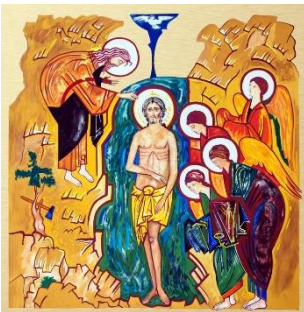
Doornmalen. Afgelopen maart hebben wij nog in Kloosterhof haar 100e verjaardag gevierd. Het klinkt zo vreemd dat wij in zo korte tijd in dezelfde zaal afscheid van haar hebben moeten nemen. Wij zijn haar vooral dankbaar voor haar inzet, samen met de Stichting Sint Josef, voor het gebouw van Kloosterhof.

Verbonden in het gebed, met de Zegen van God,

Pastoor Bruno Sestito

EVEN BIJPRATEN

- We hebben afgelopen maand afscheid genomen van Marjo de Nijs-Spanjaart, Ans Popall-van der Molen, Bep Zijp-van Doornmalen en Ria van Loon-Vugts. Wij wensen hun nabestaanden sterkte.
- We mochten ook een nieuwe parochiaan welkom heten, Rafael Enrique Despedes Delgado is onlangs gedoopt.
- Wist u dat uw financiële bijdragen voor de kerk fiscaal aftrekbaar zijn? En dat over uw bijdragen geen schenkings- of successierecht hoeft te worden betaald?
- Elke donderdagmorgen half 10 is er een eucharistieviering in de kapel in Kloosterhof, onder de naam 'Hart voor Ouderen'. Na afloop is er tot 11 uur koffiedrinken in de zaal, waarbij we elkaar kunnen ontmoeten. Misschien ook iets voor u?
- Zondag 4 oktober zingt er een gelegenheidskoor bij de verjaardag van pastoor Bruno. Vrijdag 2 oktober om 19.00 uur gaan we oefenen in Kloosterhof. Aanmelden is niet nodig, Wie zingt er mee?
- De maand oktober is Maria maand, Rozenkransmaand. Iedere werkdag is er om 17.00 uur Rozenkransbidden in de kapel. Doet u ook een keer mee?

Coraggio!

*“Vat moed en vreest niet:
God komt om jou te redden” Js 35,5*

Geloofsavonden iedere maandag- en
vrijdagavond van 20:00 tot 21:00 uur in
Kloosterhof

Wij starten op maandag 28 september
Vrije inloop

Meer informatie: pastoorbruno@sintjandedoper.nl

PAROCHIEFEEST SINT JAN DE DOPER

Zaterdag 26 september

19.00 uur

Eucharistieviering m.m.v. Ritmisch koor

Mgr. J. Hendriks en pastoor Bruno

20.15 uur

Feestavond in Kloosterhof
voor alle parochianen en vrijwilligers.

Een avond met:
spel, drankje, hapje
en gezelligheid

DANKWOORD EMERITUS PASTOOR JAN VAN DER STOK

Met heel veel dank

Veertien dagen na mijn 60 jarig priesterjubileum hoorde u een lezing in de kerk over een echtpaar dat ruimte maakte voor een profeet. Zij bouwden een extra kamer op het dak van hun woning voor de geloofsverkondiger. Als je dat overkomt, extra ruimte krijgen, dan ben je toch in de zevende hemel. Zo voelde het voor mij toen pastoor Bruno en het parochiebestuur ruimte voor mij wilden maken om mijn jubileum in de Sint Jan de Doper te kunnen vieren. In de kerk waarin ik 87 jaar geleden werd gedoopt en waar ik ook mijn eerste heilige Mis heb mogen vieren samen met pastoor Dick Duijves. Ik voelde mij welkom bij u, ik kwam weer even thuis op een vertrouwde plek met veel herinneringen. Mijn gasten stonden verbaasd over de mooie kerk waar alles er zo verzorgd uitzag. Ik kijk dankbaar terug op een prachtige viering muzikaal ingevuld door het Byzantijnse gastkoor, door de welluidende volkszang ondersteund door de cantor Marion Goedhart, door de organist Olof Vugs en het keurige dienstwerk van misdienaars en acolieten. Ook gaat mijn dank naar de kosten, de lector en collectanten en Petra Reus die ook veel voor mij heeft geregeld.

Toen de Eucharistie met het slotlied was besloten, gingen zeer velen naar Kloosterhof waar de koffie klaar stond en ik mocht genieten van een hartverwarmende receptie. Ook daar alles tot in de puntjes verzorgd. Op mijn oude dag zo'n feest mogen vieren is een geschenk, ja een zegen. U gaf mij die gelegenheid en met uw aanwezigheid schonk u mij een onvergetelijke dag. Heel veel dank.

Emeritus pastoor Jan van der Stok

Een half woord

Aan een half woord heb je soms genoeg. Pastoor Bruno vroeg mij om mijn overweging, uitgesproken tijdens de feestelijke Eucharistie, in het parochieblad te plaatsen. Dat was een tweeluik. De preek helemaal plaatsen vond ik te veel van het goede. Dus alleen maar het eerste deel, een terugblik op mijn priesterleven, hoe ik dat heb beleefd. Het is een kleine impressie van een veelzijdig leven in een turbulente wereld en een verwonde kerk.

De voorbereiding op dit mooie jubileum bestond voor mij uit veel nadenken over de betekenis van die 60 jaar voor mij als priester. Wat waren de vruchten? Want de Heer waarvoor ik werk wil graag vruchten zien. Mijn indrukken zijn niet meer dan een tussenbalans. Het echte resultaat zal ik later Boven horen.

Als priester ben ik gestart in de nadagen van het rijke Roomse leven. De kerken nog massaal vol, én er was nog veel devotie. De kerk had nog aanzien, en geloof werd nog gerespecteerd. Maar kritische vragen naar kerk en geloof waren al wat hoorbaar. De eerste jaren heb ik veel aan huisbezoek gedaan. Ik probeerde zo invulling te geven aan Jezus' woorden "Ik ken de mijnen en de mijnen kennen mij". Maar er zat een addertje onder het gras. Ik wilde ook mezelf bewijzen.

Daarna kwamen er 6 jaren van hoofdzakelijk godsdienstonderwijs. De catechese aan kinderen stond op z'n kop. Er moest vernieuwd worden. Maar veel nieuw aanbod was er nog niet en wat werd aangeboden, was tamelijk vlak. Je moest veel zélf bedenken. Terugkijkend was dit voor mij de armste tijd. Een klein voordeel, ik moest mijn theologische taal afleren. Ik erkende mij toen wel in Jezus' woord "wordt als kinderen". Het was leuk, maar gaf geen voldoening.

De jaren daarna kwam ik in aanraking met 2 krachtige wereldwijde geestelijke stromingen, de Encounter voor gehuwden en de Charismatische beweging. Ik kwam op het spoor van de heilige Geest. En dat maakte mij warm. Die 10 jaren kan ik samenvatten met de volgende Schriftwoorden: "Gij zult toenemen in liefde en fijngevoeligheid" en "God heeft mij geleerd in eigen hart te zien". Dat werd een heel verrijkende tijd. Het werd een tijd van liefde geven en liefde ontvangen.

Ik dacht bij een volgende benoeming samen met een prettige en open collega: met die gevulde rugzak kunnen we best 2 parochies aan. Dat liep mis. Eén parochie had een minderwaardigheidsgevoel, was heel kritisch, maar had veel waardering en erkenning nodig. En dat had ik niet in de gaten. Ik heb te weinig gedaan met Paulus' Woord: "Bevestig uw broeders en zusters".

Maar ondertussen ging de krimp in de kerken gestadig door. En dat merkte ik bij mijn volgende benoeming in het vertrouwde Breezand.

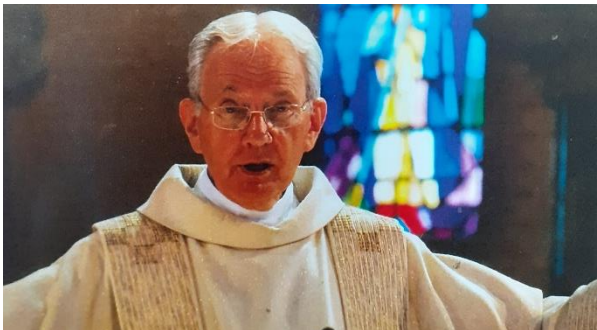
Ik erkende mij in Jezus' woord: "Zal ik bij mijn terugkomst nog geloof vinden?" Nee dus, veel meer zakelijk denken. Ik ben toen letterlijk langs straten en pleinen getrokken om mensen uit te nodigen. Met weinig resultaat. Het zaad van Gods woord viel op ondiepe bodem en had gebrek aan water. Dat was even slikken.

De laatste parochie was een grote uitdaging. Ik ontving bij mijn aanstelling een icoon, apostelen die samen een kerk dragen. Dat wilde ik tot pastoraal beleid maken. Verbondenheid scheppen. Maar ook meer de diepte in. Jezus' woord: "Vaar naar het diepe" werkte als een persoonlijk uitnodiging. Maar de kerkkrimp ging onverminderd door en de misbruikschandalen trokken ook zijn sporen, waardoor ik soms verzuchtte: Heer, we hebben gevestigd en niets gevangen.

Maar Jezus had nog een mooie troef voor het laatste bewaard, ik mocht retraites geven over innerlijke genezing met een prachtig team. Ik zag Gods genezing en bevrijding bij mensen werken. Engelsen noemen dat Actual grace (actuele genade). Dit is onze hoop voor de toekomst in een wereld vol gebrokenheid. Ik kan nu de priester en pastoraal psycholoog Henri Nouwen nazeggen: 'ik ben een gewonde genezer'. En dat kunnen we allemaal worden als we in Gods liefde blijven. Ieders leven loopt beschadigingen op, maar Liefde kan heel veel helen.

Ik kan in dankbaarheid de Eucharistie vieren, want ondanks de dramatische verwereld-lijking (secularisatie) heb ik het niet opgegeven. De Geest heeft het vuur in mij brandend gehouden.

Emeritus pastoor Jan van der Stok

800 JAAR FRANCISCUS VAN ASSISI

Binnenkort, op 4 oktober, is het werelddierendag.

Die datum is niet willekeurig gekozen. Het is namelijk de sterfdag van Franciscus van Assisi.

Hij stierf op 3 oktober 1226.

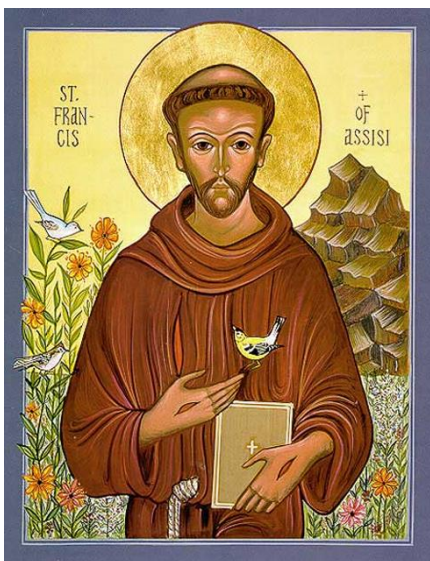
Dat is nu dus precies 800 jaar geleden. Reden om hier even bij stil te staan. Wij weten dat hij binnen de kerk wordt gezien als een belangrijke heilige. Maar wie was hij eigenlijk? En wat heeft Franciscus te maken met dierendag? Waarom heeft de vorige Paus bij zijn benoeming bewust gekozen voor de naam 'Franciscus'? Heeft hij ons nu, in deze tijd, misschien ook nog iets te zeggen?

Over deze, en misschien nog wel meer vragen die er te stellen zijn over zijn betekenis voor ons, hoop ik u meer te mogen vertellen op donderdag 1 en donderdag 8 oktober. De twee avonden zijn een geheel, maar kunnen ook afzonderlijk worden gevolgd. U bent van harte welkom! *(NB: deze avonden zijn géén herhaling van de bijeenkomsten van vorig jaar.)*

De beide avonden 1 en 8 oktober, worden gehouden in Kloosterhof. We beginnen om 19.30 uur en de avond wordt om 21.30 uur afgesloten.

VREDE EN ALLE GOEDS
Franciscaanse Beweging

Geeske Leek

NIEUWS UIT DE PAROCHIE

Parochie Bedevaart Heiloo 23 augustus 2026

Onze jaarlijkse bedevaart naar Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo.

De eerste pelgrims waren al vroeg op pad, om zes uur vertrokken zij vol goede moed lopend naar Heiloo. Om acht uur gingen ook de fietsers aan hun tocht beginnen. Zij verzamelden zich eerst rondom de vijver op het plein, waar Geeske het reisgebed oplas, om vervolgens onder gezamenlijk gezang richting Heiloo te gaan. Voor koffie onderweg met wat lekkers was gezorgd.

Om negen uur kwamen ook de pelgrims die met de auto waren samen met de pelgrims die met hun meereden daar aan. We waren met een flink aantal. Dit jaar was de Heilige Mis om half elf; een gezamenlijke viering met de mensen die normaliter ook zondags de Mis in het putje bijwonen, dus een volle kerk. Pastoor Bruno was hoofd Celebrant met veel misdienaars. Het was heel mooi, een volle kerk, ons Ritmisch koor die de zang verzorgde, een mooie keuze van liedjes, een mooie preek van pastoor, kortom een prachtige viering. Na de mis werd een deurcollecte gehouden voor de Lourdes werkgroep, dank voor Uw gulle gave. Na het slotlied gingen we in processie naar Maria bij de vijver, waar een tientje van de rozenkrans werd gebeden. Na dit alles was er koffie en thee met lekkere koek in het Oesdom.

Het was een prachtige Bedevaart naar Onze Lieve Vrouw.

Namens de Lourdes werkgroep,
Paul Bergen.

Onze pelgrimsreizen

Vanuit de Lourdes werkgroep van de Sint Jan de Doper reizen we ieder jaar in september met een groep pelgrims naar Lourdes. Deze reizen worden georganiseerd in samenwerking met het Huis voor de Pelgrim en zijn inmiddels voor velen een mooie en waardevolle traditie geworden.

Ook de Lourdesreis van dit jaar staat weer gepland en de voorbereidingen verlopen volgens schema. We kijken ernaar uit om samen op weg te gaan naar deze bijzondere bedevaartsplaats. Voor 2027 zal het echter anders zijn. Vanwege privéomstandigheden is het voor onze Lourdes werkgroep niet mogelijk om in die periode een Lourdesreis te organiseren en te begeleiden.

Wel zijn we aan het kijken naar een mogelijkheid om rond dezelfde periode, maar op andere data, een mooie reis naar een andere bestemming te organiseren. De eerste ideeën hiervoor worden momenteel verkend.

Zodra hierover meer bekend is, zullen we dit uiteraard delen via *Rondom de Doper* en de gebruikelijke kanalen van onze parochie.

Lourdes werkgroep Sint Jan de Doper

Ziekendag 2026

Op donderdag 6 augustus werd voor de 6^e keer in onze parochie de jaarlijkse ziekendag gehouden. In de grote zaal van Kloosterhof waren 60 mensen samengekomen, parochianen, vrijwilligers en twee priesters.

Pastoor Bruno werd tijdens de eucharistieviering geassisteerd door pastoor Maciej uit de Wieringermeer. Om half 10 begon de viering, muzikaal begeleid door trio Tokéto, zoals elke donderdagochtend bij de Hart voor Ouderenviering in de kapel. Tijdens de viering gingen de priesters de mensen langs om hen te zalfen. Een kruisje met gewijde olie op het voorhoofd en de handen onder het uitspreken van een gebed. Een bemoediging van Godswege voor ieder die ervoor open staat.

Na de viering was het tijd voor koffie en gezellig samenzijn. Gesprekken met mensen die je niet dagelijks ziet, pastoor Bruno die als gastheer met ieder een praatje maakte, een goede sfeer, wat wil je nog meer. Nou, er kwam nog een muzikale verrassing. Bruno had zijn collega Maciej onvoorbereid voor het blok gezet om gitaar te gaan spelen en samen met hem te gaan

zingen. Aldus geschiedde. Italiaanse, Spaanse en Nederlandse liederen kwamen aan bod, te beginnen met 'O solo mio', gezongen door onze onvolprezen Bruno Pavarotti. De stemming zat er goed in.

Tegen twaalfen werd de lunch geserveerd. Krentenmik, broodjes kroket, broodjes kaas en vlees, melk en karnemelk kwamen op tafel. En een ijsje toe. Pastoor Bruno eindigde de dag met een slotgebed en de zegen. Zo kon iedereen tevreden en gesterkt huiswaarts gaan.

Het was een geslaagde dag. Met dank aan pastoor Bruno en pastoor Maciej, dank aan alle vrijwilligers die deze dag mogelijk maakten en aan de goede verzorging in Kloosterhof.

Tot slot is hier de tekst van het bidprentje van deze ziekendag, uitgedeeld aan alle deelnemers om thuis nog eens na te lezen en te bidden:

*Lieve Heer,
ik kom tot U met een gebed voor de zieken.
Strek uw genezende hand uit over hen die lijden,
en geef hen de kracht om deze zware momenten door te komen.
Verleen hen troost en hoop in hun strijd tegen pijn en ziekte,
en laat hen omringd worden door liefde en zorg.
Heilige Geest,
verlicht hun hart en geest met uw vrede,
en geef hen de moed
om hun geloof en vertrouwen in U
te blijven koesteren. Amen.*

Op huwelijksreis naar de paus

Tijdens onze wittebroodsweken mochten wij iets bijzonders beleven, iets wat we graag met onze parochiegemeenschap willen delen. Een avontuur dat eigenlijk al begon op onze bruiloft van 4 juni.

Op die dag kwamen zoveel verschillende mensen samen. Mensen die al vertrouwd zijn in de kerk, maar ook mensen die er misschien

voor het eerst kwamen. Verschillende levens en achtergronden, samen in één viering. De gelukswensen, gebeden, hulp en geschenken hebben ons geraakt. We kijken met grote dankbaarheid terug op deze dag. En als we denken aan Gods verbond met al zijn mensen hier op deze wereldbol, met al onze verschillen, in goede en kwade dagen, dan klopte dat beeld die dag voor ons van alle kanten.

Kort na onze bruiloft ontvingen we een uitnodiging van Eric van Teijlingen, kanunnik in het Vaticaan: “Kom naar Rome en neem jullie trouwkleding mee!” Hij vertelde ons dat er in de katholieke Kerk zoiets bestaat als de *Sposi Novelli*: een pauselijke zegen voor pasgetrouwde stellen. We hoefden er niet lang over na te denken. Eenmaal in Rome bezochten we onder andere het graf van de apostel Petrus, diep onder de Sint-Pietersbasiliek. De concrete geschiedenis van ons geloof voelde daar ineens heel dichtbij. Bij zijn graf baden we voor de rotsen in ons eigen leven.

Twee dagen later, op 5 augustus, stonden we samen met tientallen andere bruidsparen in de Sint-Pietersbasiliek. De één op teenslippers, de ander in een prachtig traditioneel tenue. We

hoorden talen van over de hele wereld en zagen een kleurrijke verscheidenheid aan culturen. Juist daar ervoeren we iets van de wereldkerk: zoveel verschillen, en toch verbonden door hetzelfde geloof en door de liefde die we kort daarvoor in het sacrament van het huwelijk hadden ontvangen. Terwijl we om ons heen keken, realiseerden we ons hoe bijzonder het was om deel uit te maken van deze eeuwenoude traditie. En toen gebeurde waar we op hadden gehoopt.

Tijdens zijn rondgang kwam paus Leo XIV ook bij ons. We konden hem kort de hand schudden en hem bedanken voor zijn aandacht. Hij was benieuwd waar we vandaan kwamen en heette ons vervolgens van harte welkom. Het voelde als een warme begroeting

van de wereldkerk zelf. Een gebaar dat voor ons een onvergetelijke herinnering werd.

Later, rond het Sint-Pietersplein, feliciteerden onbekenden ons en vroegen of ze een foto mochten maken. Onze trouwkleiding maakte blijkbaar iets zichtbaar waarvoor geen uitleg nodig was. Eric verwoordde het aan het einde van de dag mooi: “Dit zijn mensen die geloven in de liefde.”

In de oktobereditie van *SamenKerk* wordt aan de hand van onze ervaring opnieuw aandacht besteed aan de bijzondere traditie van de *Sposi Novelli*. Na alles wat wij mochten beleven, kunnen we alleen maar zeggen: dit zouden wij ieder bruidspaar gunnen.

Lars en Rianne

Nieuws van het Missiecomité

Het missiecomité heeft, na de Sobere Maaltijden en de 40MM, inlichtingen over de verandering van het project van pater Gerard Kraakman.

Dat pater Kraakman nu in het Missiehuis van Mill Hill in Nederland woont, was al bekend, maar dat zijn project in Kenia blijft bestaan, willen wij u laten weten. Pater Brian Hamau, ook aangesloten bij de paters van Mill Hill, heeft de parochie in Kisumu Kenia overgenomen en houdt ons op de hoogte van de besteding van de bijdrage van het Missiecomité. Het voornaamste was om de arme mensen te helpen met o.a. schoolgeld, kleding en voedsel.

Tijdens het Wereld Missieweekend van 17 en 18 oktober mogen wij een deur collecte houden in de Kloosterhof en in de Kerk De

opbrengst gaat naar Kisumu. Wij zullen de reactie van Pater Brian in de ROD schrijven.

Tijdens de diensten zal Frans Smit u meer vertellen over het project.

Deze keer kunt u ook via de QR-code doneren.

We hebben ook nog een vraag: Wil iemand ons Missiecomité komen versterken? U mag zich melden bij Gury (06-52037007)

Groetjes Wendy Mulder en Gury Bruijn

Getuigenis van een van de dopelingen van dit jaar.

Mijn naam is Sydney, ik ben 21 jaar en mijn ervaring het afgelopen jaar met de HEER Jezus en alles wat er komt kijken bij het christendom is eigenlijk onbeschrijfelijk. Ik heb verschillende situaties meegemaakt, negatieve, maar voornamelijk positieve veranderingen.

Het begon met de transformatie van af en toe meegaan naar de kerk, naar elke week op zondagochtend naar de kerk gaan, en dat het onderdeel van mijn leven is geworden en ook belangrijk voor mij.

Ik groeide dichter bij God, dichter bij de mensen uit de kerk. Ik ging mee naar de heilige Chrisma mis, waar de priesters hun belofte aan de bisschop opnieuw deden. Heel eerlijk gezegd wist ik niet wat mij te wachten stond, maar achteraf ben ik zo ontzettend dankbaar dat ik daar kon zijn; een ontzettend mooie ervaring.

Verder heb ik dit afgelopen jaar nog veel meer meegemaakt: mijn eerste ervaring met de heilige Geest en dat ik tranen in mijn ogen had in de kerk tijdens Pasen. Ik snapte niet waarom ik tranen in mijn ogen kreeg – ik had vijf jaar niet gehuild – totdat iemand tegen mij zei dat het de heilige Geest was. Maar ook heb ik mijn eerste ervaring met de duivel gekregen, twee weken voordat ik

gedoopt werd. En op het moment dat ik mijn ervaring met de duivel had, voelde ik mijzelf hoe ik mij nog nooit in de afgelopen 21 jaar heb gevoeld. Ik werd bang en lag te trillen in bed, maar zonder na te denken zei ik hardop: als dit de duivel is, in de naam van Jezus Christus haal dit weg. En het stopte per direct.

Verdere situaties die ik heb meegemaakt, vallen allemaal onder de betekenis: alles gebeurt met een reden. Kleine dingetjes zoals dat ik

bijvoorbeeld op een plek was waar ik onbewust antwoorden heb gekregen op vragen die ik had. Maar ook de transformatie die heb gemaakt van moeite hebben met thuis op mijn knieën zitten bidden, moeite hebben met bidden voor het eten, en de allergrootste, namelijk dat ik mijn mond dicht hield over God, omdat ik anderen er niet mee lastig wilde vallen. Dat is hoe het voelde. En nu, nu zit ik op mijn knieën te bidden voor mijzelf, maar ook voor de mensen om mij heen. Ik bid voor het eten, ongeacht op welke locatie ik ben of met wie ik ben, en ik praat nu steeds makkelijker over God. En het gebeurt steeds vaker dat ik voor iemand in het openbaar een gebed doe.

En nu het allerbelangrijkste: GOD heeft mij in het afgelopen jaar ook in moeilijkheden gebracht. En nu als ik iets mee maak wat ik niet begrijp, dan onthoud ik dat de heer het je eerst moeilijk maakt zodat hij je kan maken zoals hij wil. Ik doe geen gebed met: waarom gebeurt mij dit nou weer? Nee, ik doe een gebed waarin ik zeg: HEER, ik ben U dankbaar dat u mij in situaties zet die ik niet begrijp, ik ben dankbaar voor alles wat u gedaan heeft voor mij en ik ben dankbaar voor alles wat nog gaat komen. Ik zal het niet altijd begrijpen, maar ik zal u wel altijd vertrouwen. Amen

NIEUWS VAN BUITEN DE PAROCHIE

Een dankbrief en oproep tot solidariteit vanuit Kenia

Aan de parochianen van Sint Jan de Doper, Langedijk

Beste broeders en zusters in Christus,

Groeten aan u vanuit St. Peter's Nanga Katholieke Parochie in Kisumu, Kenia.

Ik schrijf u met oprechte dank voor uw voortdurende bezorgdheid, vrijgevigheid en solidariteit met de mensen van onze parochie, vooral met de armste en meest kwetsbare onder ons. Wij zijn het Missiecomité in Langedijk zeer dankbaar voor het voortzetten van fondsenwerving voor het Solidariteits Comité van Nanga (SCN).

De parochie Nanga ligt in een van de armere gebieden van Kisumu. Een aanzienlijk aantal van onze parochianen leeft in moeilijke economische omstandigheden, waarbij veel gezinnen moeite hebben om in hun basisbehoeften te voorzien. Armoede, werkloosheid en onzekere bestaansomstandigheden treffen veel huishoudens. Sommige gezinnen worden ook getroffen door overstromingen, die periodiek huizen en eigendommen vernietigen en de toch al moeilijke leefomstandigheden nog uitdagender maken.

Onze parochiegemeenschap is groot en omvat buiten het centrum in Nanga, ook enkele subparochies in Dunga, Got Owak en Dunga en verschillende kleine christelijke gemeenschappen zonder eigen kerkgebouw. Wij bedienen gezinnen die in

zeer verschillende omstandigheden leven, maar onder hen zijn velen die bijzondere zorg en hulp nodig hebben.

Jarenlang ontvingen de armste gezinnen in onze gemeenschap genereuze persoonlijke hulp via pater Gerard (Gerry) Kraakman, die

hen hielp in tijden van grote nood. Deze steun maakte een echt verschil, vooral voor kinderen en gezinnen die anders zeer beperkte kansen hadden. We zijn dankbaar voor de geest van mededogen en vrijgevigheid die deze hulp mogelijk maakte. Het ontbreken van dergelijke steun wordt nu door veel families die ervan hebben geprofiteerd, gevoeld.

Tegelijkertijd heeft deze ervaring de pastorale raad van de parochie en de parochieleiding geholpen een belangrijke verantwoordelijkheid te erkennen: een christelijke gemeenschap moet niet alleen hulp krijgen van anderen, maar ook verantwoordelijkheid nemen voor de zorg voor haar eigen meest kwetsbare leden.

In deze geest is SCN opgericht. Deze commissie bestaat uit drie leden en valt onder toezicht van het parochiebestuur en de pastoor. Het doel is het organiseren en coördineren van hulp aan parochianen die ernstige economische moeilijkheden ondervinden, met name kwetsbare kinderen en gezinnen.

Een van de belangrijkste prioriteiten van het SCN is het ondersteunen van schoolgeld voor wezen en kinderen van weduwen. Wij geloven dat onderwijs deze kinderen de kans biedt hun talenten te ontwikkelen, zelfredzaam te worden en positief bij te dragen aan hun gezinnen en samenleving. Zonder hulp lopen sommige van deze kinderen ernstig risico hun opleiding te beëindigen, simpelweg omdat hun gezin de noodzakelijke schoolkosten niet kan betalen. Zonder diploma maken kinderen weinig tot geen kans; werkloosheid, criminaliteit en prostitutie zijn dan grote gevaren.

Het Solidariteitscomité streeft ook naar het waarborgen van juiste verantwoording en transparantie. Financiële hulp wordt zorgvuldig vastgelegd en de commissie is verantwoording verschuldigd aan het parochiebestuur en de pastoor. Rapporten en passende rechtvaardiging van uitgaven worden bijgehouden zodat degenen die dit werk steunen erop kunnen vertrouwen dat hun vrijgevigheid wordt gebruikt voor het beoogde doel.

Beste broeders en zusters, wij doen daarom nederig een beroep op uw voortdurende solidariteit. Uw bijdrage, hoe bescheiden ook, kan een kwetsbaar kind helpen op school te blijven en hoop brengen aan een gezin dat moeilijke omstandigheden doormaakt.

We zijn bijzonder dankbaar dat het Missiecomité in Langedijk ervoor heeft gekozen dit werk voort te zetten. Uw vrijgevigheid is meer dan financiële hulp. Het is een concrete uiting van christelijke solidariteit die de mensen van Nanga eraan herinnert dat zij niet vergeten zijn en deel uitmaken van een bredere geloofsfamilie.

Wij bidden dat God u, uw families en uw parochiegemeenschap overvloedig zal zegenen voor uw vrijgevigheid. Moge de Heer iedereen die aan dit initiatief bijdraagt belonen en moge Hij ons, zowel in Nanga als in Langedijk, in staat stellen een kerk te blijven bouwen waar niemand vergeten wordt en waar de meest kwetsbaren met waardigheid, mededogen en liefde worden verzorgd.

Met gebeden en dankbaarheid,
Pater Brian Kamau MHM.
Parochiepriester,
St. Peter's Katholieke Parochie Nanga, Kisumu.

(archief foto)

VIVALDI'S GLORIA IN ONZE SINT JAN DE DOPER

In de vorige editie van *Rondom de Doper* heeft u al kunnen lezen over het bijzondere Gloria-project.

Het initiatief voor dit samenwerkingsconcert ligt bij dirigent Lars Bijvoet. Onder zijn leiding vormen de Gemengde Zangvereniging "St. Caecilia" uit Langedijk, het Interkerkelijk Koor Vergutas uit Heerhugowaard en studentenkoor Johannes Cantoribus uit Amsterdam samen één groot ensemble.

De koren hebben ieder hun eigen achtergrond. Daarom verzorgen zij eerst enkele werken uit hun eigen repertoire, zodat u kennis kunt maken met de eigen klank en identiteit van ieder koor. Vervolgens brengen de ruim 100 zangers en musici gezamenlijk het indrukwekkende *Gloria* van Antonio Vivaldi ten gehore. Dit geliefde werk uit de katholieke muziektraditie komt in de bijzondere akoestiek van onze monumentale kerk volledig tot zijn recht.

Praktische informatie:

De uitvoering in de Sint Jan vindt plaats op zondag 27 september 2026. Het concert begint om 15.30 uur.

Kaarten: € 10,- voor jeugd en € 17,50 voor volwassenen.

Dit concert is voor iedereen. Mocht de bijdrage voor een kaart een belemmering vormen, zijn er vrijkaarten beschikbaar. U kunt ons hiervoor in vertrouwen mailen: info@projectgloria.nl

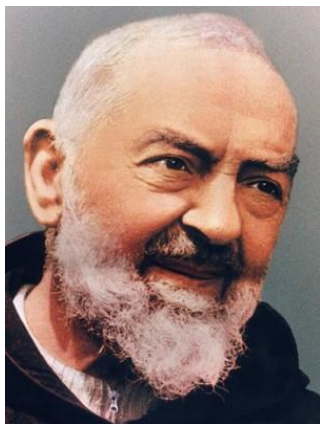
Kaartverkoop: bestel uw kaarten eenvoudig via de QR-code op de poster of via www.projectgloria.nl

Daarnaast zijn kaarten verkrijgbaar op:

- donderdagavond van 19.30 tot 21.30 uur in de Kooger Kerk, De Koog 30, 1722 EM Zuid-Scharwoude.

HEILIGEN VAN DE KOMENDE TIJD

23 SEPTEMBER: H. Pater Pio (1887-1968), priester en mysticus.

Pater Pio is bekend om de stigmata, die hij vijftig jaar droeg (vanaf 1918), en om zijn gave van bilocatie, waarbij hij waargenomen werd zonder zijn klooster ooit te hebben te verlaten. Het is medisch onverklaarbaar dat de wonden nooit zijn gaan etteren en ook niet genazen. Hij is de meest populaire heilige in Italië.

Gedurende zijn leven als priester was hij ook bekend om zijn intense gebedsleven, dat zichtbaar was wanneer hij de mis opdroeg: hij leek dan te stralen. Als

biechtvader was hij zo populair dat mensen ervoor op een wachtlijst kwamen. Hij ontving honderden brieven per dag, die hij liet beantwoorden door secretarissen, omdat hij zelf teveel pijn had vanwege de wonden in zijn handen.

Er zijn talloze getuigenissen van wonderbaarlijke gebeurtenissen over hem opgetekend; behalve bilocatie ook helderziendheid, genezing en een heilige geur. Toch had hij ook te maken met valse beschuldigingen: zowel van misbruik van gelovigen als van misleiding over zijn stigmata. Hij had zelfs te maken met het Heilig Officie, maar de beschuldigingen, die hij geduldig en zonder verweer verdroeg, werden na zijn dood en na vele onderzoeken ongegrond verklaard. Hij werd geboren als

Francesco Forgione in Pietrelcina en was genoemd naar Franciscus van Assisi, voor wie zijn moeder een diepe devotie had. Toen hij 15 jaar oud was, in 1903, trad hij in bij de Kapucijnen, die de strenge regel van Franciscus volgen en herkenbaar zijn aan hun spitse kap, de cappuccio. Hier nam hij de naam Pio aan (gevolgd door de

plaatsnaam waar hij vandaan kwam: Pietrelcina). Hij verbleef vanaf 1903 in het klooster in Benevento, maar was ook vaak thuis, omdat hij ernstig ziek was, waarvoor geen verklaring kon worden gevonden. Dat leidde tot onrust bij zijn medebroeders, die hem verweten zich te willen onttrekken aan de strenge kloostertucht. Hij had in die tijd vele visioenen van Jezus en Maria. Vanaf 1916 werd hij overgeplaatst naar het klooster van San Giovanni Rotondo, waar hij tot zijn dood woonde. Daar stichtte hij

een modern ziekenhuis; het Casa Sollievo della Sofferenza (lett: het huis voor het verlichten van de lijdenden), dat tegenwoordig het meest moderne en efficiënte ziekenhuis van Italië en Europa is, bekend om de strenge hygiëne. Het ziekenhuis is eigendom van de Heilige Stoel. Pater Pio werd in 1999 zalig en in 2002 heilig verklaard. Toen zijn lichaam voor de heiligverklaring werd opgegraven, bleek zijn lichaam nog vrijwel ongeschonden en werd hij in een glazen schrijn in de nieuwe bedevaartkerk in San Giovanni Rotondo bijgezet. In februari 2016 werd hij naar Rome gebracht en als voorbeeldige biechtvader in het kader van het Heilig Jaar van Barmhartigheid aan het volk getoond in de pelgrimskerken Basilica San Lorenzo fuori le Mura en de Sint Pieter. Pater Pio droeg zijn stigmata op als een aanwijzing dat lijden niet onvruchtbaar is, maar een middel tot verlossing, zoals Jezus ons dat voorgeleefd heeft en ook voor ons geleden heeft. Door paus Franciscus werd hij de Apostel van de Biechtstoel genoemd bij diens bezoek in maart 2018.

29 SEPTEMBER: HH. Michaël, Gabriël en Rafaël, aartsengelen.

Michaël, Gabriël en Rafaël zijn de drie aartsengelen die in de Bijbel wordt genoemd. Er zijn nog

vier aartsengelen die buiten de Bijbel bekend zijn geworden, namelijk Uriël, Barachiël, Jehudiël en Shealtiël. Aartsengelen staan het dichtst bij God: de laatste lettergroep “-el” betekent God. Ze zijn boodschappers van Gods liefde aan de mensen en gelden als beschermers, gidsen en helers.

Gabriël, ‘Sterke man Gods’ is bekend uit de Bijbelboeken Daniël en Lucas, waar hij verschijnt aan Zacharias en Maria. Gabriël draagt altijd een lelie als symbool van maagdelijkheid van Maria bij de annunciatie. **Rafaël**, ‘God heeft genezen’ openbaarde zich met name

aan Tobit en draagt een vis, omdat de vader van Tobit van blindheid genas met de gal uit de vis.

Michaël, ‘Wie is als God?’ komt voor in Openbaring en is de aanvoerder van het leger van engelen en wordt daarom afgebeeld in

soldatenkledij met een lans of een zwaard. Hij zou het Paradijs bewaken nadat Adam en Eva daaruit verdreven waren en draagt een zwaard in de vorm van een vlam en een weegschaal, waarmee hij goede en kwade daden kan afwegen. Door de beschrijving in het boek Openbaring wordt Michaël afgebeeld als de strijdvaardige engel die de goede engelen aanvoert en de draak en de boze engelen verslaat. De goede engelen staan voor naastenliefde, barmhartigheid en vergevingsgezindheid; de boze engelen voor strijd, eigenbelang, onderdrukking en overheersing. Hij is daarmee de beschermer van de vijanden van onze ziel en wordt beschouwd als de beschermer en verdediger van de kerk. Voor hem werd de eerste kerk al door keizer Constantijn gebouwd in Constantinopel; het Michaëlion. In 590 riep paus Gregorius de Grote op tot een grote processie ter ere van aartsengel Michaël toen in Rome de pest

woedde. Michaël zou toen zijn verschenen op het mausoleum van keizer Hadrianus bij de Tiber en dit mausoleum heet sindsdien de Engelenburcht. In 1753 werd een bronzen beeld van Michaël op de burcht geplaatst. Deze gebeurtenis wordt op 25 april herdacht. Op 8 mei worden de verschijningen van aartsengel Michaël op de Berg Gargano, Apulië herdacht. Michaël zou bij zijn eerste verschijning deze plek geclaimd hebben bij de plaatselijke bisschop. Bij de tweede verschijning in 492 beschermde Michaël de nabijgelegen stad Siponto tegen invallen en vond de bisschop een voetafdruk van de engel in de grot. Bij de derde verschijning verklaarde Michaël dat zijn grot tot basiliek was gewijd; sindsdien heet de kerk aldaar Sancti Angeli usque ad coelos. Tenslotte, na de vierde verschijning in 1656, verloor Michaël Zuid-Italië van een pestepidemie. In 708 verscheen Michaël in een visioen aan bisschop Aubert van Avranches en droeg hij hem op een kapel voor hem te bouwen op een berg. Deze verschijning wordt op 16 oktober herdacht. Pas na de wijding werd de berg overspoeld door een vloedgolf en kreeg het de naam “Mont St. Michel van de gevaren der zee”. Een stukje van het altaarkleed uit de Monte Gargano werd hier naartoe gebracht. Dit eerste kerkje werd de latere abdij van Mont St. Michel, waarmee in 966 begonnen werd. De vijf kwaliteiten van Michaël zijn: herder en beschermer van de gelovigen, aanvoerder in de strijd, priester, vorst over het dodenrijk en arts en geneesheer voor alle kwalen. Michaël is patroonheilige van soldaten, ridders, wapendragers, maar ook van ontelbaar veel andere beroepen zoals radiotechnici en wordt aangeroepen bij een goede of plotselinge dood en bij bliksem en onweer. Omdat het feest van de aartsengelen op 29 september valt, wordt de nazomer ook wel sint-michielszomer genoemd. Van oudsher werden rond deze datum ook vele Michaëlsmarkten gehouden (kermis en markten).

5 OKTOBER: H. Bartolo Longo (1841-1926), bekeerling en Apostel van de Rozenkrans

Bartolo was leken Dominicaner (van de Derde Orde, tertiair) en wijdde zijn leven aan de Rozenkrans en de verspreiding van de rozenkrans rond Pompeï na een bekeringservaring. Tijdens zijn studie in de rechten in Napels (hij werd advocaat) en onder invloed van enkele

Bartolo Longo all'età di 35 anni

anti-katholieke professoren, sloot hij zich aan bij een sekte van satanisten. In zijn tijd was er een grote nationalistische beweging die de eenheid van Italië nastreefde, die echter zeer anti-katholiek was en veel belangstelling had voor het occultisme. Ook Bartolo voelde zich aangetrokken tot het occulte, nam deel aan seances en werd “gewijd” tot satanisch priester. Hij kreeg echter te maken met moedeloosheid, depressies en angstaanjagende visioenen.

Door zijn ontmoeting met de arme bevolking rondom Pompei, waar hij als advocaat werkte en een stem die hem zei dat hij de rozenkrans moest bidden, besloot hij onder invloed van een goede vriend, Vincent Pede, te biechten bij een dominicaanse priester, pater Alberto Radente, die hem aanriep om de rozenkrans te bidden. In 1871 trad hij toe tot de Derde Orde van de dominicanen. In 1872 kreeg hij, toen hij in de omgeving van Pompei een vervallen kerkje aantrof, daar in een visioen de opdracht de rozenkrans te verspreiden: “Als je op zoek bent naar redding, verspreid dan de rozenkrans. Het is Maria’s belofte: wie de rozenkrans verspreidt, zal gered worden.” Gravin Mariana de Fusco en Catherina Volpicelli hielpen hem daarbij. Hij begon in 1873 met het inzamelen van geld en het restaureren van die vervallen kerk in Pompei en richtte een gebedsgroep op. In 1876 werd begonnen met de bouw van een heiligdom, die in 1883 voltooid werd. Al tijdens de bouw vonden wonderbaarlijke genezingen plaats.

Om de devotie tot Maria te versterken, liet hij een vervallen schilderij van Onze Lieve Vrouw, waarop zij de rozenkrans overhandigt aan H. Dominicus en H. Catharina van Siena, restaureren

en op een prominente plaats ophangen. In 1887 zegende paus Leo XIII deze beeltenis, waarop Maria en het kind Jezus, omringd door twaalf sterren, plechtig werden gekroond. Maria verscheen daarna aan enkele zieken, een meisje met epilepsie en een vrouw, waarop zij genazen. In 1891 werd de kerk gewijd en deze groeide uiteindelijk uit tot een heiligdom voor Maria, het Pauselijk Heiligdom van de Heilige Maagd van de Rozenkrans van Pompeï (ook: Onze Lieve Vrouw van Pompeï).

Bartolo moedigde mensen aan om de rozenkrans te bidden en bracht op die manier vele mensen terug naar het geloof; hij

herbouwde feitelijk het geestelijk leven in Pompeï. Maar ook bouwde hij aan een betere infrastructuur. Vanwege het grote aantal wonderen en bekeringen die werden gemeld, werd de kerk een beroemd

Maria pelgrimsoord dat duizenden pelgrims trekt. In 1901 verhief paus Leo XIII de nieuwe kerk tot basiliek.

In 1885 trad Bartolo in het huwelijk met de gravin Mariana de Fusco, dat ze in kuisheid leefden. Samen stichtten zij scholen en weeshuizen en zetten zich in voor de armen en kinderen van gevangenen. In 1894 droegen zij het beheer van het Maria Heiligdom over aan de Heilige Stoel. De paus maakte hem in 1925 tot Ridder van het Heilig Graf, als erkenning voor zijn optreden in dienst van de armen. In die mantel ligt hij opgebaard in het Maria Heiligdom. Bartolo Longo werd in 1980 zalig en in 2025 heilig verklaard. Op 8 mei 2026, de eerste verjaardag van zijn pontificaat en de feestdag van Onze Lieve Vrouw van Pompeï, heeft paus Leo XIV het graf van Bartolo Longo bezocht. Bartolo ligt opgebaard in een mantel van de Ridders van het Heilig Graf. Bartolo bleef zijn leven lang worstelen met depressies en gedachten aan zelfmoord en kan daarom worden aangeroepen door mensen met geestelijke problemen.

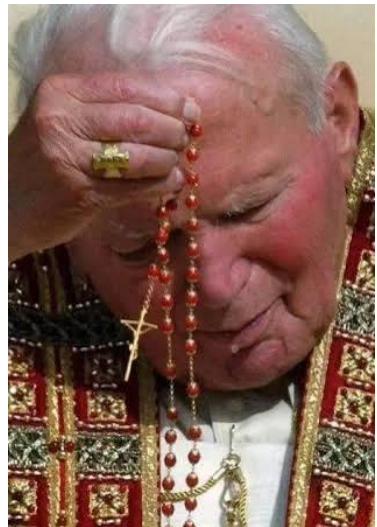
Een rozenkrans die het Evangelie samenvat

Het feest van de Rozenkrans werd ingesteld door de heilige Pius V onder de titel "Heilige Maria van de Overwinning", ter eeuwige herinnering aan de Slag bij Lepanto – uitgevochten op 7 oktober 1571 – waarin de vloot van de Heilige Liga de vloot van het

Ottomaanse Rijk versloeg. Christenen schreven de overwinning toe aan de bescherming van Maria, die zij voorafgaand aan de slag hadden aangeroepen door het bidden van de rozenkrans.

Volgens de overlevering kreeg de dominicaan Pius V, die zich op dat moment in Rome bevond, tijdens de

hevige strijd een visioen van de overwinning en knielde hij neer om Onze-Lieve-Vrouw te danken. In 1572 legde Pius V zelf het aantal en de reeks mysteries vast en moedigde hij het bidden van de rozenkrans aan. Hiermee droeg hij bij aan de verspreiding ervan, waardoor het uitgroeide tot het populairste gebed dat keizers, vorsten, bisschoppen, religieuzen en gewone gelovigen met elkaar verbond.

De opvolger van de heilige Pius V, Gregorius XIII, gaf het feest de nieuwe naam "Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans". De viering werd in 1716 uitgebreid tot de gehele Kerk en in 1913 door de heilige Pius X definitief vastgelegd op 7 oktober. Het woord "rozenkrans" betekent "krans van rozen" en verwijst naar de middeleeuwse gewoonte om beelden van de Maagd Maria te versieren met bloemenslingers. Vandaar de Italiaanse uitdrukking

recitare la corona ("de krans bidden"), wat staat voor het aanbieden van een geestelijk boeket aan Maria. De oorsprong van deze devotie gaat ver terug. Kluizenaars in het Oosten gebruikten kleine steentjes om hun gebeden te tellen. In de middeleeuwen baden lekenbroeders in kloosters – van wie niet werd verwacht dat ze het psalter baden omdat ze geen Latijn kenden – een reeks Onze Vaders. De heilige Beda de Eerbiedwaardige had aanbevolen deze te tellen met behulp van kralen die aan een koord waren geregen tot een soort ketting. De gewoonte om een bepaald aantal "Weesgegroetjes" te bidden, ontstond binnen de kartuizerorde; in de 15e eeuw vroeg Adolf van Essen, prior van het kartuizerklooster in Trier, aan een novice genaamd Dominicus van Pruisen om dagelijks vijftig "Weesgegroetjes" te bidden en daarbij te mediteren over het leven van Jezus. De jongeman schreef vijftig korte meditatie – of "clausules" – in zowel het Latijn als het Duits. De prior keurde het initiatief goed en verspreidde het onder de verschillende kartuizen. Dominicus stelde drie reeksen van vijftig

'clausules' op, die overeenkwamen met de 150 psalmen.

De verdienste voor de verspreiding van de rozenkrans onder het gewone volk komt toe aan de zalige Alain de la Roche (Alano della Rupe) van de Dominicanenorde. In 1463 schreef hij, met goedkeuring van bisschop Guglielmo Filastre, het *Psalter van de Heilige Maagd*, dat al snel bekend kwam te staan als de

Rozenkrans van de Heilige Maagd. Tijdens zijn predikingen in Vlaanderen en later in Rijsel (Lille) kwam hij in contact met kartuizerkloosters en ontdekte hij de "clausules" van Dominicus van Pruisen, die hem zeer aanspraken. Alain werd zo de grote apostel van de rozenkrans en voerde enkele vernieuwingen door ten

opzichte van de kartuizer Dominicus van Pruisen; de belangrijkste daarvan was de onderverdeling van de 150 "Weesgegroeten" in 15 tientjes, die elk begonnen met een "Onze Vader" en waarbij de menswording, het lijden en de verrijzenis van Christus werden herdacht. Hij gaf de voorkeur aan de naam "Psalter" boven "Rozenkrans", achtte meditatie niet strikt noodzakelijk (hoewel hij het wel aanbeval) en verving uiteindelijk de "clausules" door de "mysteries".

De eerste Rozenkransbroederschap in Italië werd in 1480 opgericht in de kerk San Domenico di Castello, terwijl de eerste officiële instelling in mei 1481 in het klooster San Marco in Florence tot stand kwam. De zalige schreef de oorsprong van de rozenkrans toe aan de heilige Dominicus, al is er geen bewijs dat deze bewering bevestigt. In het dagelijks spraakgebruik verwijst de term "rozenkrans" vaak naar slechts één "derde deel" van de volledige devotie: vijftig Weesgegroeten.

De rozenkrans verspreidde zich snel; het werd gebruikelijk om de kralen bij zich te dragen en 's avonds met het gezin de gebeden te bidden. Vele heiligen waren toegewijd aan de rozenkrans, onder wie de heilige Franciscus van Sales, de heilige Johannes Vianney, Louis de Montfort, de heilige Alfonsus Liguori, de heilige Johannes Bosco, de heilige Antonius Maria Claret, de heilige Bernadette Soubirous, de heilige Maximiliaan Kolbe, de heilige Pio van Pietrelcina, de heilige Johannes XXIII en de heilige Johannes Paulus II.

Pausen hebben diverse kerkelijke documenten aan de rozenkrans gewijd. Op 1 september 1883 vaardigde Leo XIII de encycliek **Supremi apostolatus officio** uit over het rozenkransgebed, waarin hij dit aanwees als een doeltreffend geestelijk middel tegen de kwalen van de samenleving. Hij schreef ook andere teksten over dit onderwerp, wat hem de titel "de paus van de rozenkrans" opleverde. Ook pausen uit de twintigste eeuw – Pius XII, de heilige Johannes XXIII en de heilige Paulus VI – spraken over de rozenkrans. In de apostolische exhortatie **Marialis cultus** benadrukte paus Montini – in lijn met de inspiratie van het Tweede Vaticaans Concilie – het evangelische karakter van de rozenkrans en de christologische gerichtheid ervan. De heilige Johannes Paulus II riep het Jaar van de

Rozenkrans uit (van oktober 2002 tot oktober 2003) en schreef de apostolische brief **Rosarium Virginis Mariae**.

Tijdens zijn pastoraal bezoek aan het pauselijk heiligdom van Pompeï op zondag 19 oktober 2008 hield Benedictus XVI een overweging waarin hij benadrukte dat men, om apostel van de rozenkrans te kunnen zijn, persoonlijk de schoonheid en diepgang van dit gebed moet ervaren – een gebed dat eenvoudig en voor iedereen toegankelijk is. Bovenal is het nodig zich bij de hand te laten nemen door de Maagd Maria om het gelaat van Christus te beschouwen: een gelaat dat vreugdevol, stralend, lijdend en verheerlijkt is. In zijn groet in het Arabisch tijdens de algemene audiëntie op woensdag 19 mei 2021 benadrukte paus Franciscus: "In de maand mei – de maand die aan Onze-Lieve-Vrouw is gewijd – bidden wij de heilige rozenkrans, een samenvatting van de gehele heilsgeschiedenis. De heilige rozenkrans is een krachtig wapen tegen het kwaad en een doeltreffend middel om ware vrede in ons hart te verkrijgen." Het feest van Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans wordt wereldwijd door gelovigen zeer gewaardeerd en is een van de meest traditionele vieringen. In de iconografie wordt Maria afgebeeld in een blauw gewaad of met een blauwe mantel, terwijl ze een rozenkrans in haar handen houdt; deze afbeelding doet denken aan Onze-Lieve-Vrouw van de Gordel.

Marjo De Nijs-Spanjaart (1957-2026)

Marjo werd geboren op 18 mei 1957 als tweede kind van Arie en Rieka Spanjaart. Ze groeide voorspoedig op samen met haar zusje. Ze zat op de gym bij DVV en bij de Kabouters, en het MAVO en HAVO diploma werden probleemloos behaald. Al gauw had Marjo een baan, eerst receptie en administratie en later boekhouden. Op Koninginnedag raakte Marjo in Concordia aan de praat met Nico de Nijs. In no-time waren ze verliefd. Er werd een huis gekocht en op 27 augustus 1980 was de bruiloft. Ze kregen samen drie kinderen: Marleen, Josien en Thijs. Hun leven liep op rolletjes, Marjo puzzelde het in elkaar. Op de laatste puzzel: hoe gaat het verder in het leven van kinderen en kleinkinderen, heeft Marjo helaas geen antwoord gevonden. Aan het goede leven samen, kwam te snel een einde. Dat de vele cadeautjes die Marjo haar man, kinderen, familie en vrienden heeft gegeven een blijvende herinnering mogen zijn aan haar vriendelijkheid, belangstelling en aandacht voor iedereen.

Ans Popall-van der Molen (1937-2026)

Ans kwam vanuit Haarlem met haar man Karel en twee kinderen wonen aan de Lindenlaan; daar voelde zij zich thuis. Ze was een sociale, blij opgewekte vrouw die naast het zorgen voor haar gezin altijd klaar stond om de ander te helpen. Daar genoot zij van. De kerk en haar geloof hebben altijd een belangrijke rol gespeeld in haar leven. Jarenlang was zij lid van het Ritmisch koor en het Avondwake koor. Als lid van de ziekenbezoekgroep heeft zij heel veel mensen bezocht en blij gemaakt met haar bezoeken. Ook was zij koster, dat vond zij een eervolle taak. Dat haar zoon vertrok naar Thailand was even een zware last. Maar nadat ze bij hem was geweest, had ze zelf gezien dat het goed was. Ans genoot van de kleine, gewone dingen van het leven. Na het overlijden van Karel werd de band met Joyce nog sterker. Samen hebben ze veel ondernomen en maakte ze van ieder weekend iets moois. Ans had zich geen betere verzorging kunnen wensen. Na een mooi leven kwam het einde toch nog onverwachts.

VIERINGEN IN DE PAROCHIE SINT JAN DE DOPER

19 – 20 september: 25^e zondag door het jaar

Zaterdag 19 september om 19.00 uur: Eucharistieviering

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: T. Beers, lector: R. Bijvoet

**Zondag 20 september om 10.00 uur: Eucharistieviering m.m.v.
Ritmisch koor**

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: P. Bergen, lector:

uit de werkgroep, misdienaars: Anthony Oosterling, Claire Noronha,
Jonas Beers.

Dinsdag 22 september om 9.30 uur: Eucharistieviering

Woensdag 23 september om 19.00 uur: Eucharistieviering

**Donderdag 24 september om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor
ouderen**

Vrijdag 25 september om 9.30 uur: Eucharistieviering

**26 - 27 september: 26^e zondag door het jaar
120 jaar Sint Jan de Doper kerk**

Zaterdag 26 september om 19.00 uur: Eucharistieviering

Voorganger: mgr. J. Hendriks en pastoor B. Sestito,
koster: K. van Kleef, lector: A. Beers, misdienaars: Jetske Rood, Sanna
Mulder, Clarissa Hartholt, Timothy Noronha.

**Zondag 27 september om 10.00 uur: Eucharistieviering met
samenzang**

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: K. van Kleef,
lector: C. Engwerda, misdienaars: Sarah Noronha, Swanieke Hartholt,
Kevin Buter

Dinsdag 29 september om 9.30 uur: Eucharistieviering

Woensdag 30 september om 19.00 uur: Eucharistieviering

In de maand oktober, Maria maand,
is er iedere werkdag om 17.00 uur Rozenkrans
bidden in de kapel

**Donderdag 1 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor
ouderen**

Vrijdag 2 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

3 – 4 oktober: 27^e zondag door het jaar

Zaterdag 3 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: W. Hoogendam,
lector: L. Kamp

**Zondag 4 oktober om 10.00 uur: Eucharistieviering met
Gelegenheidskoor**

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: H. Huitema,
lector: M. Grootjes, misdienaars: Thijs Beijers, Noah, Noronha,
Eduardo Schelhaas, Michael Noronha.

*Na de viering vieren we de verjaardag
van pastoor Bruno in Kloosterhof*

Dinsdag 6 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

**Woensdag 7 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering Monument
van Troost m.m.v. de Seminaristen**

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: T. Beers, lector: P. Reus
Het herinneringskruisje wordt teruggegeven aan de familie van:
Helen Langendijk-Berkhout Mirjam Dekker-Bakkum Piet Hes

Na de viering is er gelegenheid voor een kop koffie/thee

**Donderdag 8 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor
ouderen**

**Donderdag 8 oktober om 16.15 uur: Eucharistieviering in
Buitenzorg**

Vrijdag 9 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

10 – 11 oktober: 28^e zondag door het jaar

Zaterdag 10 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: P. Bergen, lector: J. Schmidt

Zondag 11 oktober om 10.00 uur: Eucharistieviering m.m.v.

Gregoriaans koor

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: W. Hoogendam,
lector: G. Leek, misdienaars: Sjoerd Brandsma, Deborah Noronha,
Jonas Beers.

Zondag 11 oktober om 12.00 uur: Familieviering (in de kapel)

Dinsdag 13 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

Woensdag 14 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

**Donderdag 15 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor
ouderen**

Vrijdag 16 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

17 - 18 oktober: 29e zondag door het jaar

Zaterdag 17 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: K. van Kleef, lector: A. Beers

Na de viering deurcollecte voor het Missiecommité

Zondag 18 oktober om 10.00 uur: Eucharistieviering m.m.v.

Ritmisch koor

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: K. van Kleef, lector: uit de
werkgroep, misdienaars: Anthony Oosterling, Sanna Mulder,
Timothy Noronha, Jaycio Vogelland.

Na de viering deurcollecte voor het missiecommité

Dinsdag 20 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

Woensdag 21 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Donderdag 22 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor ouderen

Vrijdag 23 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

24 - 25 oktober: 30e zondag door het jaar

Zaterdag 24 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Koster: H. Huitema, lector: R. Brammer.

Zondag 25 oktober om 10.00 uur: Eucharistieviering m.m.v.

Voorganger: pastoor B. Sestito, koster: K. van Kleef,
lector: R. Mulder, misdienaars: Sara Noronha, Clarissa Hartholt,
Kevin Buter

Zondag 25 oktober om 19.00 uur: Marialof (in de kapel)

Dinsdag 27 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

Woensdag 28 oktober om 19.00 uur: Eucharistieviering

Donderdag 29 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering Hart voor ouderen

Vrijdag 30 oktober om 9.30 uur: Eucharistieviering

*Wees Gegroet Maria, vol van genade
De Heer is met U. Gij zijt de gezegende onder de vrouwen,
En gezegend is Jezus, de Vrucht van Uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God, Bid voor ons, zondaars,
Nu en in het uur van onze dood. Amen.*

***Maandag 2 november vieren we Allerzielen met een
Eucharistieviering om 19.00 uur***

Jouw tranen worden opgevangen
Ze worden één voor één geteld
Door jou gehuild in stil verlangen
Naar een minder lege wereld

Het gemis voelt vaak zo eenzaam
Als koude rilling terwijl je gaat
Zoveel vragen, zoveel twijfels
Waarop het antwoord niet bestaat

In stille gedachte en herdenken
Komen herinneringen af en aan
Een lach, een groet, een fijn moment
Blijft voor eeuwig voortbestaan

Liefde vangt jouw vele tranen
De verbinding zonder eind
Koesterende kracht van troost en warmte
Waarin jij geborgen zult kunnen zijn

Een hart geheeld door zacht gedenken
Voorbij de grenzen van de tijd
Gemis wordt langzaamaan vervangen
Door een groots gevoel van dankbaarheid

MISINTENTIES

Zaterdag 19 september

In memoriam René en vele familieleden; Ton Joosten.

Zondag 20 september

Arie en Tiny Spaans-Rijkes; Jan Brink en Corrie Brink-Neuteboom; Bep Bulte-Hoogwater; Astrid Bruyn-Offermans en Jaap en Co van Helden-van Beek; Jaap en Jo Bruyn-Tetteroo, Astrid, Marja en Gerard; Wilfried de Wildt; onze Daniëlle, ouders Paul en Aaltje Bergen-Bien, Jan en Maartje Blom-Korstman en overleden familie; Hennie Tesselaar; Herman Overtoom en dochter Irma; Cor en Gury Nan-van der Vliet; Helen Langendijk-Berkhout, we missen je mam; dank voor ons 55-jarig huwelijk; Gerda Danenberg-Raven; we vieren de jaardienst van Helen Langendijk-Berkhout en Mirjam Dekker-Bakkum.

Zondag 27 september

Familie Masteling; Arie en Nel Bruin-Beemsterboer, Ben, Adriaan, Joop, Riet en Gerard Bruin; familie Smit-Volkers; Bep Bulte-Hoogwater; Piet Hes.

Woensdag 30 september

Jan Koopman.

Donderdag 1 oktober

Cor Wokke; Cor en Ria Bergen; Cor Kortekaas en familie Kortekaas-Louwen; familie Bruin-Louwen en familie Schipper-Jong.

Zaterdag 3 oktober

Andries Goudsblom en Tinie Goudsbom-Groot; Corry Kuiper-Mul.

Zondag 4 oktober

Uit dankbaarheid voor de verjaardag van pastoor; Alfredo Sestito; Truus Bruijn; Siem Entius en Geer Entius-Berkhout; voor levende en overleden leden van Sint Barbara; Bep Bulte-Hoogwater; Ria Henselmans-Koopman en zegen over de familie; familie Kramer-Bot en levende en overleden leden van de familie; Simon Bruno Goedhart; Gerard Louter; Dick Kamp; Marrie Brandsma-Hoffman; Piet Goedhart, Jaap en Anna Goedhart-Bruijn; Jan Koopman; Annie

Leegwater-Smit en Dirk Leegwater, zoon Michel en schoonzoon Joop; we vieren de jaardienst van Piet Hes.

Woensdag 7 oktober

Johannes Cornelis Bruin; Hilde Tesselaar-Roozendaal; familie Volkers; onze Daniëlle, ouders Paul en Aaltje Bergen-Bien, Jan en Maartje Blom-Korstman en overleden familie; Wim en Ellen Nan-Veldman, zoon Dave en Hans de Nijs; Marian Bruin-van Gool; Rie Stoop-Hoogeboom; Arie en Nel Bruin-Beemsterboer, Ben, Adriaan, Joop, Riet en Gerard Bruin; Jan en Agnes-van der Veer en kleindochter Leonie; Piet Terpstra en levenden en overleden leden familie Terpstra-Klijn; Alfredo Sestito; Helen Langendijk-Berkhout.

Donderdag 8 oktober

Cor Kortekaas en fam Kortekaas-Louwen.

Donderdag 8 oktober Buitenzorg

Annie Leegwater-Smit en Dirk Leegwater, zoon Michel en schoonzoon Joop.

Zaterdag 10 oktober

Ton Joosten.

Zondag 11 oktober

Bep Bulte-Hoogwater; ouders Piet en Gon Beers-van der Vliet; Stef en Riet Beers-Bleeker, John Ignatius-Repi; familie Kramer-van den Berg uit dankbaarheid en zegen over de toekomst; Jan Brink, Cor Groen en Annie Groen-Goudsblom, dat zij mogen rusten in vrede; Frans van Lierop, Arie en Marie van Scheltinga.

Donderdag 15 oktober

Cor Wokke; Vrony Hink-Tak; Cor Kortekaas en familie Kortekaas-Louwen.

Zaterdag 17 oktober

Wilfried de Wildt.

Zondag 18 oktober

Jan Brink en Corrie Brink-Neuteboom; Bep Bulte-Hoogwater; Ria Henselmans-Koopman; Joris Ruijter en zoon Sjors; onze Daniëlle, ouders Paul en Aaltje Bergen-Bien, Jan en Maartje Blom-Korstman

en overleden familie; Rie Stoop-Hoogeboom; Hennie Tesselaar; Astrid Bruyn-Offermans en Jaap en Co van Helden-van Beek; Jaap en Jo Bruyn-Tetteroo, Astrid, Marja en Gerard; Herman Overtoom en dochter Irma; Cor en Gury Nan-van der Vliet.

Donderdag 22 oktober

Dennis Blokdijk en Adam; Cor Kortekaas en familie Kortekaas-Louwen.

Zaterdag 24 oktober

Andries Goudsblom en Tinie Goudsbom-Groot; André en Annie Bergen-Apeldoorn, Aart en Johanna Witteveen-Reezigt en familie; Ton Joosten.

Zondag 25 oktober

Familie Masteling; familie Volkers; Bep Bulte-Hoogwater; Jan Koopman.

Donderdag 29 oktober

Familie Bruin-Louwen en familie Schipper-Jong; Cor Kortekaas en familie Kortekaas-Louwen.

De 4-Evangelisten

Johannes

Matteüs

Lucas

Marcus

FORMULIER OM MISINTENTIE OP TE GEVEN

Naam overledene(n).....

.....

Tekst bij bijzondere gelegenheid:.....

.....

Datum waarvoor de intentie wordt aangevraagd:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Opgegeven door:

Naam: _____

Telefoon: _____

Email: _____

Email uitsluitend voor toezending bevestiging

Kosten van een misintentie zijn € 10,00. U kunt dit contant betalen of overmaken naar bankrekening NL 95 RABO 0346 6002 00 t.n.v. RK parochie St. Jan de Doper te Noord-Scharwoude o.v.v. 'misintentie + naam'
Of de intentie wordt gelezen van het tegoed van het afscheid.

Inleveren bij het parochiesecretariaat